

**Маркович І.Б., канд. екон. наук, доцент
Тернопільський національний технічний університет
імені Івана Пулюя, Україна**

**Інституційна підтримка інноваційності суб'єктів господарювання в
контексті оподаткування**

Важливим або й подекуди ключовим чинником утримання високого рівня конкурентоспроможності суб'єктів господарювання і загалом національної економіки, сталого економічного зростання є інноваційний розвиток. Проте, впровадження інновацій часто пов'язане з високими ризиками, витратами та бар'єрами, що може стримувати інноваційну активність підприємств. Саме тому важливою є інституційна підтримка інноваційності, зокрема в контексті оподаткування.

Важливим інструментарієм стимулювання інноваційної діяльності є надання податкових пільг та преференцій для суб'єктів господарювання, які активно займаються дослідженнями та розробками, впроваджують нові технології та інноваційні рішення у свою діяльність. В цьому аспекті інституційної підтримки доцільним є зниження ставок оподаткування на прибуток або доходи від реалізації інноваційної продукції, податкові кредити на витрати, пов'язані з НДДКР, прискорену амортизацію інноваційного обладнання тощо.

Крім того, важливим є забезпечення спрощених процедур та пільгових режимів оподаткування для новостворених інноваційних компаній, стартапів та малих підприємств, що працюють у високотехнологічних сферах. Це дозволить їм зосередитися на розвитку інноваційних ідей та комерціалізації розробок на початкових етапах, не обтяжуючи себе надмірним податковим тягарем.

Важливим принципом побудови та функціонування ефективної податкової системи є стабільність та передбачуваність податкового законодавства, в тому числі і в частині пільг та преференцій для інноваційної діяльності. Це дасть суб'єктам господарювання впевненість у довгостроковій перспективі та стимулюватиме їх до здійснення інвестицій в інновації.

Окрім податкових стимулів, інституційна підтримка інноваційності повинна включати заходи з розвитку інноваційної інфраструктури, такі як створення технопарків, бізнес-інкубаторів, центрів трансферу технологій тощо. Ці інституції забезпечуватимуть сприятливе середовище для взаємодії науки, бізнесу та держави, сприяючи комерціалізації інновацій та їх впровадженню в реальний сектор економіки.

Важливим є також формування ефективної системи захисту прав інтелектуальної власності, яка забезпечуватиме гарантії для інноваторів та стимулюватиме їх до активізації інноваційної діяльності.

Таким чином, комплексна інституційна підтримка інноваційності суб'єктів господарювання в контексті оподаткування, включаючи податкові стимули, розвиток інноваційної інфраструктури, захист прав інтелектуальної власності та розвиток людського капіталу, є необхідною передумовою для забезпечення

сталого інноваційного розвитку та підвищення конкурентоспроможності національної економіки в умовах глобалізації та швидких технологічних змін.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755 (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 01.03.2024); 2. Державна податкова служба України. Офіційний портал. URL: <https://tax.gov.ua>. (дата звернення: 01.03.2024).

Матюха М.М., канд. екон. наук, доцент

Київський національний університет технологій та дизайну, Україна

Управління організаційним розвитком в умовах інноваційного бізнес-інжинірингу

Мета будь-якого бізнесу, зумовлена отриманням максимального розміру прибутку на основі довгострокової комерційної діяльності. Одним із напрямів досягнення цієї мети багато в чому залежить від специфіки навколишнього оточення компанії. Наявність конкуренції під час переходу до насиченого ринку, практично необмежені можливості сучасного виробництва та повсюдне впровадження нових інноваційних технологій постіндустріальної епохи – ось основні стратегічні сьгоднішні виклики. У таких умовах успіх бізнесу багато в чому визначається швидкістю і точністю реакції підприємства на зміну ринкового середовища. Ефективне керування змінами, в умовах застосування інновацій, стає ключовим фактором підвищення конкурентоспроможності. Це вимагає застосування у менеджменті нових концепцій, технік та інструментарію з позиції бізнес-інжинірингу.

Концептуальні основи визначають дві базові технології управління змінами – реструктуризація компанії та реінжиніринг бізнес-процесів. На даному етапі розвитку бізнесу слід розглядати більш ефективним напрям застосування бізнес-інжинірингу, як сучасної технології управління, що базується на формальному, точному, повному та всебічному описі діяльності компанії шляхом побудови її базових інформаційних моделей у взаємодії з моделлю із зовнішнім середовищем [1].

Використання бізнес-моделі для прийняття управлінських рішень та формування регламентів менеджменту як системи рекомендацій є відмінною особливістю бізнес-інжинірингового підходу. Бізнес-інжиніринг заснований на системному підході до управління, при якому компанія розглядається як цільова відкрита соціально-економічна система, що взаємодіє із зовнішнім середовищем, що визначає місію компанії. Саме на етапі розробки місії визначається призначення компанії із задоволення соціально-необхідних потреб ринку, що дозволяє сформувати бізнес-потенціал компанії — набір видів комерційної діяльності, спрямований на задоволення вказаних потреб. При цьому з'ясовується потреба та предмет партнерських (договірних) відносин для